

בעזרת השם יתברך

פרק ט"ו

• בא •

בפרק הזה יבואר:

על ידי תשובה יכול לזכות לחיי העולם הבא - מעשה נורא שיכולים לראות גודל מעלת הרהור תשובה - בשמים מדקדקים על כל דבר קטן - מעשה נורא ברוח אחד שנכנס באשה, ובאו לראותה מארבע כנפות הארץ - צדיק מעניש חסיד שלו בעולם הזה כדי שלא יצא מכשול מתחת ידו - מעשה נורא איך שהצדיק הקדוש רבי ברוך מגארליץ זצוק"ל בא מעולם העליון להציל יהודים ממאכלות אסורות, וזה קרה בעיר הבירה בערלין.

פנינים יקרים על פרשת השבוע

והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך (בא יג, ט)

ונקראו "תפילין" - אומר רבי יעקב בעל הטורים - מלשון "פלילה", ויכות, מפני שהן אות ועדות לכל רואנו שהשכינה שורה עלינו, דכתיב "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך" ודרשו חז"ל: אלו תפילין שבראש.

ומוסיף ביאור לדבריו רבי יואל סירקיש (הב"ח): שבויכוח זה אנו מנצחים, כי יחודו שאנו מייחדים את ה' יתברך - הוא אמת, ואשר לכן השכינה שורה עלינו, ומפני זה יראים האומות מישראל.

* * *

שאלו את רבי יהושע לייב דיסקין, מבריסק:
אימתי פשטה מצות תפילין בישראל לראשונה?
השיב רבי יהושע לייב:

בליל פסח, תיכף אחרי שסיימו לאכול את פסחיהם, עדיין נותרה להם שהות מרובה עד זמן יציאתם ואז אמר להם משה פרשת "קדש לי כל בכור" והזהירם על התפילין, ומיד הלכו והתקינו לעצמם תפילין מעורות הפסחים ומגידיהם.

מכאן ואילך היו הולכים מעוטרין בתפיליהן כל עת מצוותן...

תוכן הענינים

של פרק ט"ו

- א. על ידי תשובה יכול לזכות לחיי העולם הבא.....ה
- ב. שום הרהור תשובה לא נאבד לעולם.....ו
- ג. מעשה נורא שיכולים לראות גודל מעלת הרהור תשובה.....ח
- ד. סיפורים נוראים - מספר שער הגלגולים.....ט
- ה. מעשה בדמשק - בכתולה שנכנס בה רוח.....ט
- ו. הרוח מבקש שיקראו את רבי חיים וויטאל שיבא אליו.....י
- ז. בשמים מדקדקים על כל דבר קטן.....יא
- ח. מעשה נורא ברוח אחד שנכנס באשה, ובאו לראותה
מארבע כנפות הארץ.....יד
- ט. מעשה נורא בדיבוק מספר מעשה השם.....יד
- י. שאלות ותשובות לדיבוק מבעל שלשלת הקבלה זצ"ל.....טו
- יא. שאלות על ענין הנשמה אופן יציאתה מהגוף בעת המיתה.....טז
- יב. צדיק מעניש חסיד שלו בעולם הזה כדי שלא יצא מכשול
מתחת ידו.....יח

יג. מעשה נורא שסיפר הגאון הצדיק מקלויזענבורג זכר צדיק
לברכה איך שהצדיק הקדוש רבי ברוך מגארליץ בנו של
הרב הקדוש מדברי חיים זכר צדיק לברכה בא מעולם
העליון להציל יהודים ממאכלות אסורות, וזה קרה בעיר
הבירה בערלין וראה כמו עיניו את כעל העובדא:..... יח

פרק ט"ו

על ידי תשובה יכול לזכות לחיי העולם הבא

מדברי הזוהר הקדוש בפרקים הקודמים אנו רואים שאנו צריכים תיכף ומיד לשוב לבוראנו כל עוד שיש עוד זמן לשוב אליו, כי לא יודע אדם יומו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: רבי אליעזר^א אומר: שוב יום אחד לפני מיתתך, ואמר בגמרא (שם), שאלו תלמידיו את רבי אליעזר, וכי אדם יודע איזהו יום ימות, אמר להן וכל שכן ישוב היום שמא ימות למחר, (עד כאן), ובפרט במצב קשה ונורא כעכשיו בעונותינו הרבים.

וצריך אדם תמיד לשוב בכל עת בתשובה רבה על חטאיו שעשה ופעל, ולהוריד דמעות רותחות.

ויש תשובה שמוריד דמעות על ידי עבודת התפילה, ובא למרירות גדולה, בדמעות רותחות^ב, ומתעורר הלב ומבקש מה' שיקבל תשובתו ממנו, ומוסר נפשו לה'.

ויש ששב בדמעות על ידי התמרמרות מעומקא דלבא בתשובה גדולה על חטאיו, ובא להתמרמרות גדולה מעומק הלב שזהו עיקר התשובה, כעין תשובה של רבי אליעזר^ג בן דורדייא שעבר על כל עבירות שבתורה, ולסוף יצאה נשמתו בתשובה, ויצאה בת קול שמזומן לעולם הבא, וקרי ליה רבי מן השמים. וכל מי ששב תשובה כעין זו, נקראת תשובת רבי אליעזר בן דורדייא.

(א) אבות פרק ב' (משנה י'). שבת (דף קנ"ג ע"א).

(ב) עיין יערות דבש דרוש א' בברכת ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ובברכת את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח.

וכל מה שקרוב לזה הבחינה שנוגע במרירות לבבו למאס חייו הגשמיים, בהיות שפגם ומרד נגד אלקיו, אז נתעלתה נשמתו ונתעטר בתואר בעל תשובה, ואשרי חלקו, כי במקום שבעלי תשובה⁷ עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין. אבל הרבה זמן וזמנים יצטרך האדם לשוב בתשובה רבה לפני ה' שיזכה להקרא בשמים בתואר בעל תשובה, שיזכה למדריגה הגדולה הזאת, וצריך למרק כל חטא בתשובה וסיגופים בדמעות במצוות ובמעשים טובים ותורה ותפילה.

שום הרהור תשובה לא נאבד לעולם

עם כל זה, השב בתשובה, וכל מיני הרהור תשובה, הוא טובה לנשמתו בלי שיעור וחקר, ולא נאבד לעולם חייו שום הרהור תשובה.

כמובא בזוה"ק (פרשת תרומה דף ק"נ ע"א), וזה לשונו: ואית מנהון⁸ דמצפצפי וסלקי, ואלין אינון חייבי עלמא דחשבי בלבייהו תשובה, ומיתו ולא יכילו למעבד לה, אלין אתדנו תמן בגיהנם ולבתר מצפצפי וסלקין.

חמי כמה⁹ רחמנותא דקב"ה עם בריוהי, דאפילו דאיהו חייבא יתיר והרהר תשובה, ולא יכיל למעבד תשובה

(ג) עבודה זרה (דף י"ז ע"א).

(ד) ברכות (דף ל"ד ע"ב).

(ה) [פירוש הסולם - מאמר והנה טוב מאד:] ואית מנהון. ויש מהם שמצפצפים בגיהנם ומיד עולים, ואלו הם רשעי עולם, שחשבו בתשובה בלבם, ומתו ולא יכלו לעשות תשובה. אלו נדונו שם בגיהנם, ומצפצפים ועולים לאחר כך.

(ו) חמי כמה רחמנותא וכו'. ראה כמה רחמיו של הקב"ה על בריותיו, שאפילו הוא רשע ביותר, והרהר בתשובה, ולא יכול לעשות תשובה ומת, זה מקבל עונש בודאי על שהלך מהעולם בלי תשובה, לאחר כך, רצון ההוא ששם בלבו לעשות תשובה

ומית, האי בודאי מקבל עונשא על דאזיל בלא תשובה, לבתר ההוא רעותא דשוי למעבד תשובה לא אעדיאת מקמי מלכא עלאה, וקב"ה אתקין לההוא חייבא דוכתא במדורא דשאול ותמן מצפצפא תשובה, דהא ההוא רעותא נחית מקמי קב"ה ותבר כל גזיזין, (ס"א לבתר דקבל עונשיה, ההוא רעותא טבא דשוי ההוא חייבא למעבד תשובה, סלקא קמי מלכא עילאה ולא אעדיאת מתמן, עד דקב"ה אתקין לההוא חייבא דוכתא במדורת שאול, וכדין ההוא רעותא נחתא מקמי קב"ה, ותברת כל גזיזין) דתרעי מדורי גיהנם, ומטי לההוא אתר דההוא חייבא תמן, ובטש ביה, ואתער ליה ההוא רעותא כמלקדמין, וכדין מצפצפא ההיא נשמתא לסלקא מגו מדורא דשאול.

ולית רעותא' טבא דיתאביד מקמי מלכא קדישא. ובגין כך זכאה איהו מאן דמהרהר הרהורין טבין לגבי מאריה, דאף על גב דלא יכיל למעבד לון, קב"ה סליק ליה רעותיה כאילו עביד". דא לטב, אבל רעותיה לביש לא", בר הרהורא דעכו"ס, והא אוקמוה חברייא.

אינו נעדר מלפני מלך עליון, והקב"ה מתקן מקום לרשע ההוא במדור של שאול, ושם מצפצף בתשובה. כי רצון ההוא יורד מלפני הקב"ה, ומשבר כל כחות השומרים על שערי מדורי גיהנם, ומגיע לאותו מקום שהרשע ההוא שם, ודופק בו, ומעורר בו אותו הרצון לתשובה כמו שהי' לו מקודם בחייו, ואז מצפצף נשמה ההיא לעלות מתוך מדור השאול.

(ז) **ולית רעותא טבא וכו'.** ואין רצון טוב שיאבד מלפני המלך הקדוש. ומשום זה אשרי הוא מי שמהרהר הרהורים טובים לאדונו, ואע"ג שאינו יכול לעשותם הקב"ה חושב לו רצונו כאלו עשה. זהו לטוב. אבל הרצון לרע, אין הקב"ה חושב למעשה, חוץ מהרהורי עבודה זרה, וכבר העמידו החברים.

(ח) עיין ברכות (דף ו' עמוד א'), קידושין (דף מ' ע"א): חשב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה.

אינון דלא הרהרי" תשובה נחתי לשאול ולא סלקי מתמן לדרי דרין, עלייהו כתיב^כ "כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה", על קדמאי כתיב^ג "ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל", (עד כאן לשונו). מדברי זה הזהר אנו רואים גודל מעלת של הרהור תשובה.

מעשה נורא שיכולים לראות גודל מעלת הרהור תשובה

ומובא בספר אורי וישעי"^ז, וזה לשונו: מעשה אירע בעיר אחת באדם אחד שנטה למות וחלה את חליו, ונכנסו אצלו חכמי ישראל לבקרו, ויזעק בקול גדול, ויאמרו מה לך כי זעקת, ויען ויאמר, וכי אין אתם רואים שאיש עומד לנגדי והוא מלא עינים^ט וכתת כלבים עמו, וזה חפץ לטרוף עיני וזה לחטוף רגלי וזה כל אבריי, והתחילו לבקש רחמים עליו בתפילות הכתובים בשל"ה מה שמתפללים על שכיב מרע בר מינן, ובתוך כך נח מזעקתו והתחיל להתאנת, אמרו לו היושבים לפניו, על מה אתה נאנת, השיב, עתה בא לכאן לבוש

(ט) עיין קידושין שם: מחשבה טובה [הקב"ה] מצרפה למעשה. . . מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה.

(י) עיין קידושין שם: ההוא בעבודת כוכבים הוא דכתיב.

(יא) אינון דלא הרהרו וכו'. אלו שלא הרהרו בתשובה, יורדים לשאול, ואינם עולים משם לדורי דורות. עליהם כתוב, כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה. על הקודמים כתוב, ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.

(יב) איוב ז, ט.

(יג) שמואל א' ב, ו.

(יד) שער התפילה (פרק ז').

(טו) עיין גם כן לעיל פרק ז' (ובהערה י"ט שם, מעבודה זרה דף כ' עמוד ב'), שם (מזהר פרשת נשא דף קכ"ו עמוד ב'). רפ"ח (ממס' חבוט הקבר פ"א ופ"ד).

בדים אחד ומטה אלקים בידו ומכה בהכלבים שלא יחבלוני, וכה אמר לי, כדאי היית שיאכלוך הכלבים עזי נפש אלה, אך הואיל ועשית זאת בעודך בריא שכל עת שלמדת באיזה ספר והגעת באיזה דבר עבירה אשר עברת, הרהרת בלבך תשובה¹⁰, אף שלא שבת בפועל, הרהורי לבך הצילוך שלא יזיקוך, ועל שלא עשית תשובה בפועל הבהילוך, עכ"ל, והרי לך גודל מעלת הרהור תשובה.

סיפורים נוראים - מספר שער הגלגולים

מעשה בדמשק - בבתולה שנכנס בה רוח

מעשה שהיה בדמשק¹¹ הנה בת של היקר רבי רפאל בהיותה עדיין בתולה בבית אביה אכלה ראש של דג בערב שבת ותיכף נתעלפה ונפלה על ערש דוי וכיסו פניה, והדליקו נרות של שבת.

והנה כל העומדים שם בראותם כן נבהלו ונתמהו גם היה שם רבי יוקב אל ימין אשכנזי. והנה קודם שקדש היום שמעו קול אחד מדבר מתוך פיה של אותה הבת ואמר, רבי רפאל קרב אצלי וכשקרב אמר לו למה לא תקנת כי אם בי נרות הללו. אמרו לו כן מנהגינו בכל שבת. אמר ליה שבת זה

(ז) ובאור החיים הקדוש ויקרא (יט, ט) כתב וזה לשון קדשו הלא תמצא שאמרו ז"ל שאפילו עבר אדם על כריתות ומיתות בית דין תשובה כו' מכפירין. וכמאמר הנביא "שובה ישראל עד ה' אלקיך". ודרשו ז"ל גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד. פירוש, שהגם שנכרת החוט המחבר עד כסא הכבוד ולא נשאר אלא חלק קטן בקרבו, התשובה מגיעתו עד כסא הכבוד. עוד שם (ויקרא כה, לה). וז"ל: כי אין לך דבר המעמיד לרוח החיוני במקום גבוה כתשובה. ובשמות (יט, ה), כתב: באמצעות תשובתו נקרא אדם צדיק (עכ"ל).

(יז) העתקתי מספר משיבת נפש להנ"ל.

אינו כשאר השבתות וצריך להוסיף שמחה, ואז הדליק עוד נרות.

אמר להם אחר כך הכינו כסא לאליהו זכרונו לברכה וכסא אחרת לר' יוסף קארו וכסא אחת להחכם רבי יצחק קארו, וכן עשו עד ז' כסאות לז' חכמים.

ואחר כך שלח אותו שילך לבית הכנסת להתפלל ערבית וצוה אל רבי יוקב שלא יגלה שום דבר ממה שראה או שמע, וכשהלך לביתו ללבוש מלבושי שבת שאלה לו אשתו למה נתעכבת לבא, והשיב לה רבי יוקב שהוא היה עם כבוד רבי רפאל ענף מתעסקים בדברי סחורה, ואמרה לו שקר הוא שבשבת אסור לדבר בדברי סחורה והפצירה בו, ואמר לה שנתעכב מפני רוח שנכנס בבתו של רבי רפאל והוא רוח רעה של חכם אחד.

ובין כך יצאו מבית הכנסת ובא רבי יוקב אחר כך וקראו רבי רפאל אצל הפתח ואמר הרוח זה הקורא הוא רבי יוקב השוטה שצויתיו שלא יאמר שום דבר והוא כבר אמר הכל לאשתו והיא נבונה ממנו ששאלו למה אמר רוח רעה מאחר שהוא תלמיד חכם, ונתכעס עליו וקללו הרוח ויתחננו כולם אל הרוח עד שמחל לר' יוקב, ואחר כך נכנס רבי יוקב והחביא את עצמו בין החביות שהיו בבית ואמר הרוח שיקראו אותו ואמר תראו איש זה שבמיעוט דעתו חושב שאינו רואה אותו בין החביות, אחר כך שאל הרוח כוס אחד מלא יין לומר עליו קידוש וישב על המטה ואמר קידוש בקול רם ואכלו כולם, ואחר כך אמרו ברכת המזון וכל הלילה נדדה שינה מעינם לראות מה יהי בסוף.

הרוח מבקש שיקראו את רבי חיים וויטאל שיבא אליו

והנה תיכף אחר חצי הלילה קרא להם הרוח ואמר להם לכו אחר רבי חיים וויטאל ותאמרו לו שאני רוצה לדבר

עמו. והשיבו אל הרוח מפחדים אנו אולי יפגע בנו סואבסיי, ואמר להם שלא יפחדו שהוא ילך עמהם, ועם כל זה לא הלכו. וכשתי שעות קודם עלות השחר קרא אותם פעם ב' ואמר להם תקראו לר' חיים שכבר עבר הסואבסיי מן שוק היהודים, והשיבו לו יודעים אנחנו שהרב רבי חיים לא יבא עמנו, ואז אמר להם הרוח שילכו ותמצאוהו ניעור משנתו על המטה ראשו מסובה על ידו, ושיאמרו שיבא שהוא חלם עתה ונבהל על שלא זכר החלום יבא אצלי ואני אזכירהו ואבאר לו החלום.

וכששמעו זאת הלכו אצל הרב רבי חיים וויטאל ומצאו אותו כדברי הרוח ואמרו לו שליחות הרוח אשר שלחם, ולבש בגדיו ובא אצל הרוח ועשה לו הרוח כבוד ונתנו שלום זה לזה, ואמר לו הרוח: חלום שחלמת הוא שאדם אחד היה שולח לך ז' חכמים עם חולה אחד שתרפאהו.

והפירוש הוא כי האדם האחד הוא רבי יצחק זכרונו לברכה לחיי העולם הבא רבך, והז' חכמים הוא אליהו זכרונו לברכה ורבי יוסף קארו ורבי יצחק קארו וכולהו והחולה הוא אני, ורבך נותן לך שלום ואמר שתשמור לעשות דבר פלוני ופלוני שלא תשכח לעשותם. והנה אני מצפה רפואה על ידך וכדי להוציא לעצמי ידי חובת השליחות אגלה לך עכשיו מה הוא ענינו.

בשמים מדקדקים על כל דבר קטן

דע כי אני פלוני בן פלוני הדר בצפת תבנה ותכוון במהרה בימינו, והנה כבר מ' שנה שמת ובאלו המ' שנים היו מעלים אותי ממחיצה למחיצה ובכל עליה ועליה היו מענישים אותי עד שבסוף כשרצו לעלות אותי במחיצה אחרת לבחינתי היו מדקדקים על היות קלות שבקלות ולא הניחוני לעלות מפני שעדיין מצאו בי עול ביותר.

והנה בהיותי חוץ למחיצתי וקרוב אליה שמעתי מאחורי הפרגוד מבית דין של מעלה שהיו אומרים מי ילך ויודיע לבני ישראל שבדמשק איך בעונותם ובעבירות שיש ביניהם נגזר עליהם מגפה רחמנא ליצלן וצריך שילך ויודיע להם כדי שיעשו תשובה ויתבטלו הגזירה.

וכששמעתי זאת אמרתי הנני שלחני. ואמרו לי לך ואמרת להם כל מה ששמעת, ובשילוח זה תתקן הפגם שלך, ובבואך משליחות זה תכנס למחיצתך.

ויצאתי משם ובקשתי דרך לבא לבה העולם ובאתי דרך נהר פרת לנהר הקרובה אל דמשק ונכנסתי בדג אחד, ובא ציד אחד ולקחני, ואתפלל אל הש"י שלא יפילו ביד ישמעאלים כי אם בידי ישראל, והציד הביאנו עם דגים אחרים בשוק שלכם. גם שם הייתי מתחנן ומתפלל להש"י שלא אפול בידי הישמעאלים כי אם ביד ישראל באדם זכאי. וזה היה קרוב לשקיעת החמה ובא רשע אחד לקנות אותי והתפללתי אל הש"י שלא יתננו ביד רשע כזה, ושמע הש"י את קולי תחנוני ונתן נפשי בשאלתי, ובא זה האיש הנכבד אדם כשר רבי רפאל ולקחני ויביאני לביתו וצוה לאשתו שתמהר לעשות לכבוד שבת, ואז בראותי כן שמחתי, וכשהסירו הקשקשים מן הדג היה לי צער גדול ונכנסתי בראש הדג ומשבשלו הדג באה הבתולה הזאת ואכלה מן ראשו נתעברתי בה כי היא טהורה ניצוץ של אסתר המלכה.

ואחר כל זה אמר הרוח לר' חיים תלך לתפלה ותיכף תבא אצלי ואגלה לך דברים שעדיין רבך לא גילה לך, ותזהיר העם שיעשו תשובה צדקה ותענית. והשיב לו הרב רבי חיים מי הם הראויים לעשות אשמורה, ואמר הרוח החכם רבי יעקב אבולעפיא טוב הוא אבל הוא בצפת והחכם רבי יאשיהו

פינטו" ותקראו אל החכם רבי יוסף טראני שהוא איש תם"ט
 ואמרתי לו אקרא גם להחכם וכולהו ואמר ליה הרוח לא
 תקרא איש זה שהוא מגונה כי אף על פי שהשירים שעשה
 משמחים לאלקים ואדם והם מקובלים לפני השם, עם כל זה
 יש לו גנות בהיותו אוכל על שולחן מזבח השם בא בראשו
 מגולי בערקאייא אדומי לבד עליו וזרועותיו מגולות ויושב עם
 ערטלאים ואוכל ושותה הוא והם ואינו נזהר בחבורות
 ערטלאים.

ואחר כך הלך הרב רבי חיים לתפלה ויצא מבית הכנסת
 ואכל סעודתו ולא בא אצל הרוח, וכשבא זמן המנחה
 ולא בא רצו לילך אחריו, וצוה הרוח שלא יקראו אותו, ואמר
 תראו שהחכם רבי חיים נוהג עמי דרך גאווה שהמתין עד שאני
 אקרא אותו וכבר אמרתי לו שיבוא מיד אחר התפלה, והנה
 כבר פרשתי לו כל שליחות ויצאתי ידי חובתי והוא המפסיד
 במה שאמרתי לו לגלות והוא לא בא אצלי ואני הנני עולה
 למחיצתי.

ובשעת המנחה היה דורש בעל תורה אחד בבית הכנסת של
 החברים ואמר הרוח: תראו איש זה דורש ומוכיח
 לכמה אנשים מהעבירות והוא מלא חטאים, וכזה עשה בזמני.
 ובהגיע זמן ההבדלה אמר להם: תאמרו הבדלה כי בא זמן
 יציאתי, וגם אמר להם הנה בבוקר יבא החכם רבי חיים לדבר
 עמי ותאמרו לו כי היום שהיה שבת היה לי רשות לגלות לו
 סודות שעדיין לא שמע אותם, וכבר אמרתי זה לו ולא שמע לי.
 ואמרו לו הבדלה ושתק הרוח. והנה בבוקר בא החכם רבי
 חיים ואמרו לו כל מה שצוה הרוח ולא דיבר עמו מאומה.

(יח) הוא בעה"מ ספר הרי"ף על עין יעקב.
 (ט) הוא בעה"מ ספר מהרי"ט.

והחכם רבי יעקב קרא לר' יהושע עלבוב ובא לפניו ונתן לו כונה כדי שיצא הרוח ויצא דרך אצבע קטנה של אותה הבת ואחר כך הייתה מדברת אותה כבראשונה, ואחר זה דיברה דברים מחולפים ובא החכם רבי יעקב אבולעפיא מצפת ושמע המעשה, והלך לדבר עם הרוח ומצא שהדברים אינם מכוונים, וסיפר זה אל הרב רבי חיים ואמר לו כי אותו הרוח הראשון היה של חכם גדול והיה של קדושה וכל דבריו אמיתיים, וכבר יצא והלך לו, ומה שהנערה אומרת עכשיו הוא כי בכל מקום שהקדושה שורה שם מניח רושם והטומאה חושקת לדבק שם ולזה בצאת אותה הרוח הקודש ממנה, נכנס ניצוץ אחד דסטרא אחרא בה ולזה אין בדבריה ממשות. והנה בצאת אותו הרוח הנזכר לעיל ממנה נשארה בריאה וטובה כמו קודם [עייין עוד מזה בספר החזיונות הנקרא שבחי רבי חיים וויטאל].

מעשה נורא ברוח אחד שנכנס באשה, ובאו לראותה מארבע כנפות הארץ.

מעשה הנדפס בספר נשמת חיים מהחכם רבי מנשה בן ישראל זכרונו לברכה מרוח אחד וזה לשונו שם במאמר שלישי פרק עשירי: עניין הרוחות הנכנסות בגופי החיים הוא גם כן מודעא רבא לכוונתנו ההשארית הנפש והדבר הזה הוא מן המקובלות אשר אינן צריכין ראיי וכולהו, גם האישה היהודית שהייתה בעיר פירארה קרוב לזמנינו זה יצאה שמעה בכל העולם והיו באים לראותה מד' כנפות הארץ כי התמיד בה רוח אחד מנכרי אחד נודע בשערים שמו.

מעשה נורא בדיבוק מספר מעשה השם

וכתב הרב רבי אליעזר אשכנזי בספרו מעשי השם חלק מעשה בראשית פרק ב', זה לשונו שם:

גם בשנת שלי"ז לפ"ק באת הגדה מפורסמת מפי אנשים ונשים ומפי עוללים ויונקים והייתה הגדתם בלתי מתחלפת כולם באופן אחד בשוה כי זו ראי' לאמיתית העניין, והיה סיפורם שבעיר פירארה הייתה אישה עברית נופלת נרדמת וקול יוצא מגרונה ושפתיה בלתי נעות והקול מדבר וכאשר ישללוהו מי אתה, הוא השיב אני נכרי פלוני שבתי במקום פלוני והיה נותן כל סימניו עד שכל השומעים היו מכירים הנכרי ההוא ושהי' זמן מועט שמת והיו שואלים ממנו האיד נכנס בגוף האישה ההיא והיה משיב כך וכך נכנס ובמקום פלוני עד כאן דבריו. גם הרב גדלי' בן יחיא העיד עלי'.

שאלות ותשובות לדיבוק מבעל שלשלת הקבלה זצ"ל

וכן בספר שלשלת הקבלה כתב וזה לשונו :

והנה אחרי הודיע לך אלקים את כל זאת באמצעות יגיע כפי אשר אספתים ואגדתים יחד יגדל נא כח ידי לכתוב אליך ולהציג לפניך תשובת שאלתך על הרוחות זרות הנכנסות בגופי בני אדם, אשר בכח ההשבעות מגלים את שמם ואומרים כי הם בני אדם אשר מתו במיתות משונות וקשה בכח שכלינו להבין איך אפשר שרוח הזולת אשר מת יפעל בגוף אחר אשר חי וישתמר בכל אבריו וחושיו, ועל האמת לפום ריהטא נראה מפלאי הזמן וזר מאד.

וברור הוה עובדא כי בחודש טבת שנת שלי"ה בהיותי בפירדא הלכתי לבקר בחורה אחת בת כ"ה שנים בעולת בעל, בחברת נכבדים רבים, ומצאתי היותה מוטלת על מטתה פרקדנית והייתה כגוף בלי נשמה ועיניה סגורות ופיה פתוחה ולשונה עבה מאד מן השפה ולפנים, ויאמרו האנשים ונשים המכלכלים אותה כי אז היה נמצא הרוח בלשונה, אז אמרתי בלבי זה היום קויתי לדעת חידושים על פטירת הנפש מגוף, אחרי שחליתי לרוח והתחננתי מאד לפניו ששיב

לשאלתי, השיב בלשון טליאני בחיתוך אותיות נשמע היטב כי שמו היה בטישטה דמידינה אשר נתלה לעונש גנבותיו אשר עשה, והתחיל לעשות קול בכיה ואנחות, ואני נחמתיהו בדברים טובים ויתנחם.

שאלות על ענין הנשמה

אופן יציאתה מהגוף בעת המיתה

התחלתי לשאול ממנו שאלות על ענין הנשמה כדי לדעת מהותה ואופן יציאתה מהגוף בעת המיתה, ודרכיה אחר כך, ומהו הגיהנום, (ולא שאלתי מהגן עדן כי ידעתי היותו נעדר ממנו) ושאלות אחרות כאלה, ולכולם השיב דברים המוניים וחותם דבריו היו איני יודע, באמרו שהיה איש שדה ורועה בהמות, ובהילוך דבריו ראיתיהו נמשל לבהמה, שאלתי מהות גופו, והשיב איני יודע, שאלתי כמותו אם כביצת אווז או תרנגול או יונה, והשיב של תרנגולת, שאלתי היכן מצבו בגוף האישה, והשיב בין הצלעות ומתנים שמצד ימין, שאלתי מי השימו שם והשיב איני יודע, שאלתי שיצא משם והשיב אינו יכול, שאלתי למה נכנס בגוף יהודית, השיב כי צר לו ולא הכירה בכניסתו שם, ואם היה ביכלתו לא היה נכנס שם. שאלתי מאיזה מקום נכנס והשיב בערותה, וגם הודיעני היכי הוה וכאשר שמענו אחר כך מהבחורה.

שאלתי אליו בתחינה גדולה שיניח הבחורה שוקטת עד שאוכל לדבר לה ונתרצה, ובלכתו אל מקומו ראינו גרון האישה שנתעבת מאד והאישה מקבלת צער גדול בכל אבריה ומתנענעת ומתחלחלת בקושי וזרות נפלא ונותנת רחמנות גדול לכל רואיה, וכשהרוח נכנס במקומו כל גוף הבחורה ובפרט מהצד ההוא הייתה רועדת ורועשת תמיד כאשר נעשה בעת השחפת הבא קודם הקדחת, ותיכף פתחה עיניה ותבט אלינו, ושאלתי ממנה איך היה המעשה.

והשיבה כי בבואה מלטבול במקוה חוץ מביתה ירדה אל החצר בשעה ב' מהלילה עם נר דלוק בידה לשאוב מים מהבאר כדי להכין אוכל לאישה, ותנח הנר דלוק בחור אחד קרוב אל הבאר ואישה אשר היה עמה הלך לו, והיא לקחה הדלי לשאוב מים ותיכף נכבה הנר ותקח הרוח והורידה עד חצי הבאר ואחר כך העלה משם באויר ולא ידעה מה הוא ועל מה ואיך ותצעק ותתעלף, וישארה בני ביתה על מטתה, ותשאל ממנו תרופה למכתה. ותיכף הרוח ההוא שב למעלה לעינינו עם צער וצרה רבה לבחורה ההיא ולא הניחה לדבר עוד, עד כאן היה המעשה.

ומעשים אחרים בסגנון הזה ומתמיהים יותר הגידו לי, וגם ראיתים חתומים האחד מחכמי צפת תבנה ותכונן במהרה בימינו שאירע שם, ואחד מחכמי איטליאה שאירע באנקונה מרוחות אנשים הרוגים ותלויים שנכנסו בגופות בני אדם, ועל ידי השבעות ועשונים מגפרית וכדומה בנחירי הגוף היו הרוחות מודיעים ומגלים שמותם ומספרים מעניניהם כל מאורעיהם ומקום מושבותם ועונותיהם שעליהם היו נכנסים בגופות והולכים נעים ונדים ואחרים היו מעידים שכל דבריהם אמת ועל ידי השבעות היו מוציאים מהגופים והמקום שהיה יוצא בו הרוח היה מתעבה, עד כאן החכם הנזכר.

צדיק מעניש חסיד שלו בעולם הזה בדי שלא יצא מבשול מתחת ידו

מעשה נורא שסיפר הגאון הצדיק מקלויזענבורג זכר צדיק לברכה איך שהצדיק הקדוש רבי ברוך מגארליץ בנו של הרב הקדוש מדברי חיים זכר צדיק לברכה בא מעולם העליון להציל יהודים ממאכלות אסורות, וזה קרה בעיר הבירה בערלין וראה במו עיניו את בעל העובדא:

מעשה שהיה כך היה:

בעיר גארליץ חי יהודי בשם רבי ימיש שוחט. הוא היה ירא שמים מרבים, היחידי שקבל "קבלה" לשחיטה מזקני הגאון הקדוש מגארליץ זי"ע. הרב הוסיף: אם זקני נתן למישהו קבלה לשחיטה, שזו היתה הקבלה היחידה, הראשונה והאחרונה, שנתן זקני במשך כל ימי חייו, אתם כבר יכולים לתאר לעצמכם איך היה נראה השוחט הזה.

רבי ימיש היה השוחט הפרטי של הגאון הצדיק מגארליץ זי"ע. כמובן מיד שנודע שזקני אוכל רק משחיטת רבי ימיש ממילא כל חסידי צאנו דקדקו לאכול רק משחיטת רבי ימיש.

בעיר בערלין גרו הרבה מחסידי צאנו שרצו לאכול רק משחיטת רבי ימיש. אבל הדבר עלה להם בקשיים גדולים עד שהבשר הגיע אליהם, ואיך להחזיק זאת שלא יתקלקל, כי עדיין לא היו אז אמצעי הקירור להחזיק זאת לזמן ארוך.

לכן טיכסו חסידי צאנו-גארליץ עצה איך להביא את השוחט מגארליץ רבי ימיש לבערלין.

באותו זמן אירע בבערלין, ששוחט אחד, מחמת מצב בריאותו, משך ידו מלשחוט. החסידים ניצלו הזדמנות זו והציעו לבעל בית המטבחים, שיקבל את השוחט המפורסם רבי ימיש מגארליץ, כשוחט בבערלין, כי שמו הטוב הולך בכל המדינות וממילא יוכלו למכור הרבה בשר בכל המקומות.

הבעל-הבית נתרצה לזה ומיד שלחו לרבי ימיש שיבוא לבערלין. אכן הוא תיכף, בהזדמנות הראשונה בא. עם בואו נתוועדו מיד כולם לסדר הדברים עד הפרט האחרון. עם גמר האסיפה הוביל הבעל-בית את רבי ימיש לבית השחיטה, שיראה בעצמו איך נראה הדבר ומה שיש לו להוסיף בתיקונו וכו'.

בית המטבחים הי' גדול ממדים, שסיפק בשר להרבה מקומות על ידי קרונות רכבת. השוחט רבי ימיש התבונן מהנעשה שמה וראה שתהליך השחיטה הוא יותר מדי מהר, לכן התנה עצמו בפירוש, שאינו יכול לשחוט רק באופן כפי שהוא רגיל בגארליץ, בעל הבית הסכים לזה מיד.

אחר כך עורר השוחט, היות ומטעם הממשלה הנהיגו לנפח הריאות דוקא במנפח ולא בפה, מחמת חשש חולי השוחט, כמובן שבמנפח יכולים לנפח יותר חזק ומהר, ולפעמים זה יכול לגרום שהריאה תתפוצץ, לכן רצה שבדווקא ינפחו הריאות רק בפה. גם לזה הסכים הבעל-בית, הגם שהרופאים הווטרינארים התנגדו לזה. גם בנדון שכירות השוחט הבטיחו לו שכירות הגונה ביותר, ובאופן זה קיבל רבי ימיש עליו להיות שוחט בבערלין.

הוסכם שביום שלישי הבא לטובה, בשעה שבע בבוקר יתחיל רבי ימיש לשחוט בשעה טובה ומוצלחת.

ביום השלישי בשעה המיועדת השוחט איננו. עוברת עוד

שעה ועוד שעה ועדיין השוחט איננו. כל בית-המטבחיים, על פועליו, מאות נכרים, עמדו הכן לרגע שהשוחט יתחיל פעולתו, אבל עדיין הוא איננו.

בעל המטבחיים כבר הי' אובד עצות, פה עומד הכל הכן והשוחט איננו, וזה גורם לו הפסד גדול. מיד נסע לבית השוחט לברר מה קרה, האם רק איחר לקום או אירע חס ושלום משהו יותר רציני.

בהגיע הבעל-בית לבית השוחט, הוא פונה אליו במרירות: היתכן כזאת! כל המפעל עומד הכן לקראתו ואיך יכולים לעכב מפעל אדיר כזה על מאות פועליו?

השוחט מתנצל לפני הבעל-בית באומרו: בעל-בית יקר, אתם לא יודעים מה קרה? קמתי השכם בבוקר, שהי' מוכן לזמן התחלת השחיטה. אך עם פתיחת עיני אני מרגיש שידי הימנית משותקת לגמרי. אין לי שום הרגשה בה. אין לי שום מושג מה קרה.

בעל המטבחיים לקח מיד את רבי ימיש השוחט לבית החולים הכי גדול באיזור והזעיק המומחים הכי גדולים בשדה זה. גם הזעיק מומחים גדולים מקרוב ומרחוק. כסף לא נחשב אז אצלו לכלום.

הרופאים בדקו את יד השוחט ועשו בדיקות מיוחדות וקבעו אחר כך שיד השוחט מורעלת ומתחילה להרקיב; כדי להציל חייו מוכרחים להוריד את כל היד הימנית, אחרת אין תקווה לחייו.

השוחט רבי ימיש לא רוצה לשמוע בעצת הרופאים ועומד בתקיפות על דעתו לא לעשות שום פעולה. הוא מקווה שבעזרת השם יתברך זה יתרפא מאליו.

ככה נשאר השוחט רבי ימיש בבית החולים במשך שלושה

שבועות. במשך כל הזמן ביקרו אותנו אנשי העיר. משראו הרופאים שאין ביכולתם לעזור להשוטט, שלחו אותנו הביתה.

בכל יום ויום ביקרו אותנו אנשי העיר שונים. השוחט היה עצוב מאוד ממה שקרה אתו, אך הבלג על יגונו ולא סיפר למבקרו מה שבלבו. הוא קיבל כל אדם בספר פנים יפות. גם ילדי העיר בקרו אותו ואיחלו לו רפואה שלימה, וככה עברו כמה שבועות.

ביום שלישי בהיר אחד קם רבי ימיש בבוקר השכם והנה ידו על מכונה כמקדם. כששאלו אותו מבקריו: רבי ימיש מה קרה? הוא מספר:

באמצע הלילה לפני שקמתי אותו יום שלישי להתחיל לשחוט, נתגלה אלי בחלום מורי ורבי רבי ברוך גארליצער ושאלי: "ימיש! קבלת עליך להיות שוחט בבערלין?!" ענית:

הן, רבי. קבלתי עלי להיות שוחט כאן, אך התנית עמם כל הפרטים והתקנות באיזה אופן אני אשחוט כאן?!"

הצדיק מגארליץ נשמתו עדן שואלו הלאה: - "היודע אתה, ימיש, שאפילו שיקוימו כל תנאיך ותקנותיך על צד הכי טוב, בכל זאת ימכור בעל המטבחיים קרונות רכבת מלאים בשר שאתה אף פעם לא שחטת?!" הרבי פושט ידו הקדושה אלי ונעלם. אני מתעורר בפעימות לב חזקות מאוד ומרגיש שידי משותקת לגמרי.

רבי ימיש ממשיך ומספר: "הלילה ראיתי שוב בחלומי את מורי ורבי מגארליץ זי"ע ושואל אותי: - "ימיש, האם אתה עוד רוצה להיות שוחט בבערלין?!"

השבתי: - "רבי, אני לא רוצה יותר להיות שוחט פה. הרבי יסלח לי, לא ידעתי שאני עושה משגה בהסכמתי

זו. פרצתי בבכי מר, שיעורר רחמים עלי בשמי מרומים שידי תשוב לאיתנה הראשון". מורי ורבי פושט ידו הקדושה אלי ואומר: - "אם כן היה בריא" ונעלם מעיני. מיד התעוררתי וידי כמקדם.

הרב מקלויזנבורג זצ"ל אמר: "רואים אתם בניס יקרים, זה קרה בזמני. בעיני ראיתי השוחט עם היד המשותקת, ואחר כך עם היד הבריאה כמקדם. עוד נמצאים עדים חיים רבים שזוכרים את המאורע, מחמת שגרו בשכנות עם רבי ימיש השוחט הנ"ל.

הרבי מקלויזנבורג המשיך: "אבל איפה לוקחים היום צדיקים כאלו, שאפילו בעולם האמת לא נח ושקט, כי זה היה אחרי רבות בשנים מפטירתו, בכל זאת היה בו הכח לבוא לעולם הזה, להשגיח על השוחט שקיבל ממנו קבלה שלא יהיה גורם חס ושלום שציבור גדול יהודים חרדים יאכלו נבלות וטריפות".

הרבי מקלויזנבורג עורר בנדון זה בעשרות קאסעטעס בדרשות שלו. ובסיומו אמר: "שירחם עלינו השם יתברך וישלח הגואל צדק במהרה בימינו".

(מספר דורשי ה' פרק י').

